

ကိုယ်လက်တွင်း၌ကိုယ်ဖါသာဆုပ်ကိုင်ထားရင်းပင်၊ရင်တွေတခိုင်းခိုင်းခုန်နေမိသည်။ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်အစွမ်းထက်သော၊ကျော်ထက်ပေးလိုက်သည့်လိမ်းဆေးကြီးကအမှန်တကယ်ပင်အစွမ်းပြနေသည်။

ထိပ်လုံးကမပွင့်ရသေးသောတောင်ပို့မို့ကြီးပမာအတုံးလိုက်အခဲလိုက်ကြီးပွယောင်းကြီးထွားနေပြီးလက်ဖြင့်ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားသည့်အတွက်လီးထိပ်တစ်ခုလုံးကဆီသုတ်ထားသည့်အလားတင်းပြောင်ဝင်လက်နေ၏။လုံးတန်ကြီးကမူလထက်(၂)ဆခန့်ရှည်ပြီးထွားလာသည်ကတော့မှန်ပဲဟုတွေးရင်းငုံ့ကြည့်မိပြန်သည်

မဲမှောင်၍အုံ့ကောင်းလှသောလမ္မေအုပ်ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးကြားမှထိုးထိုးထောင်ထောင်ကြီးမတ်တောင်နေသောလီးကြီးမှာ၊အကြောကြီးများဖေါင်းကြွလျက်၊မာန်ဖီနေသောမြွေဟောက်ကြီးတစ်ကောင်အလားတဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။ဂွေးစိမဲမဲကြီးအစုံကအထက်သို့တဖြေးဖြေးချင်းလိပ်တက်လာလိုက်၊တစ်ဖန်ဖြေးဖြေးချင်းပြန်ဆင်းသွားလိုက်ဖြင့်၊ခါတ်လှေခါးအစုံလှုပ်ရှားနေသည်နှင့်ပင်ဆင်ဆင်တူနေပြန်၏။

လည်ချောင်းတွေချောက်ကပ်လာသည်မို့လဲတံထွေးကိုမကြာခဏမြိုချနေရင်း၊မာဒင်သည်ပတ်ဝန်းကျင်ကိုမလုံမလဲတစ်ချက်ဝေ့ကြည့်မိလိုက်သည်။

လည်ချောင်းတွေချောက်ကပ်လာသည့်အလျောက်ကိုယ်ဟာကိုယ်ဆတ်ဆော့ပြီး၊ဟိုကောင်ကျော်ထက်ပေးလိုက်သောလိမ်းဆေးကိုလိမ်းကြည့်ခြင်းကပင်ပြဿနာစတင်ခြင်းဖြစ်၏။ကျော်ထက်ဆိုတဲ့အကောင်ကအစကတည်းကလူစုံလိုင်းစုံနေသောအကောင်ဖြစ်သည်။မာဒင်နှင့်တစ်လမ်းထဲနေလာခဲ့ကြသည်မှာလည်းငယ်စဉ်ကတည်းကပင်ဖြစ်သည်။ယခုမာဒင်တို့အသက်(၂၀)ဝန်းကျင်ရောက်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သော်လည်းကျော်ထက်လောက်ဗဟုသုတမစုံ။

ကျော်ထက်က(၈)တန်းနှင့်ကျောင်းထွက်ပြီးကတည်းက၊ဝပ်ရှော့၊လက်ဘက်ရည်ဆိုင်၊ထမင်းဆိုင်၊အရက်ပုန်းဆိုင်၊စားသောက်ဆိုင်တွေစုံအောင်လုပ်ဖူးနေသည်မို့လဲလူပေါင်းစုံနှင့်တွေ့ကာဗဟုသုတကလည်းစုံမှစုံ။

ယနေ့ကတော့ကျော်ထက်၊သာဦးစိုးမင်းနှင့်မာဒင်တို့အုပ်စုဟိုးအရင်ကလိုပင်‘ရွှေဗန်ဒါ’လက်ဘက်ရည်ဆိုင်မှာဆုံမိကြရာ၊ကျော်ထက်ကရှားရှားပါးပါးသူရလာသောလီးကြီးဆေး၊လိမ်းဆေးတောင့်ကိုထုတ်ပြလေသည်။

‘အလကား အာပလာတွေပါကွာ၊ မင်းဘယ်လောက်ယူမလဲ’ ဟုမယုံသင်္ကာပြောသည်။
‘သာဦး လိမ်းကြည့်ပါလား’
‘မင်းလိမ်းပါလား ငါက ဆေးမလိုဘူး အဲဒါထန်နေတဲ့အကောင် ဟဲဟဲ’
သည်လိုနှင့်ပင်ကျော်ထက်လက်ထဲကလိမ်းဆေးတောင့်ကသာဦးမှတစ်ဆင့်မာဒင်လက်ထဲရောက်သွား၏။
အတွေ့အကြုံမရှိသောမာဒင်ကအူကြောင်ကြောင်နှင့်ယူထားလိုက်မိသည်။ညနေကျောင်းမှပြန်လာသောအခါ၊အိမ်တွင်အစ်ကိုမရောက်သေး၊အလုပ်မှပြန်မလာသေးချေ။
‘အငယ်ကောင် ထမင်းစားနှင့်မလား’ ဟုအစ်ကိုမိန်းမအဖို့ကြည့်ကမီးဖိုထဲမှလှမ်းအော်သည်။
‘အစ်ကိုလာမှပဲစားတော့မယ်’ ဟုပြန်အော်ရင်း၊အိပ်ခန်းထဲဝင်လာကာကျောင်းလွယ်အိတ်ကိုနံရံ၌ချိပ်၍ကျော်ထက်ဆေးကိုစမ်းသပ်ကြည့်မိခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမပုဆိုးကိုလှန်၍ဆေးကိုအရင်းမှအဖျားသို့လက်သုံးချောင်းဖြင့်သပ်ခါသပ်ခါလိမ်းကြည့်သည်။ဆေးညှန်းကဘယ်လိုမှန်းမသိ၊မာဒင်ကတော့လိမ်းဆေးအတောင်ကိုညှစ်လိုက်လိမ်းလိုက်နှင့်အတန်ကြာကြာကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်မိသောအခါ၊လီးကြီးကမာကြောတောင်ထလာ၏။ယခင်ကလည်းလူငယ်ဘဝတွင်တိုက်နေကြမို့သိပ်ပြီးတအံ့တအောကြီးမဖြစ်သော်လည်းတစ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ၊လီးတန်ကြီးတစ်ခုလုံးတဆတ်ဆတ်ဖြင့်လှီးချင်စိတ်မှာထိန်းမရသိမ်းမရအောင်ဖြစ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့်မာဒင်ကမဆိုင်းမတွပင်လီးကြီးကိုခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ကာ၊သုံးလေးချက်တွင်းဆောင်လိုက်သည်နှင့်သုတ်ရည်များကအားကောင်းစွာဖြောင်းကနဲ၊ဖြောင်းကနဲပန်းထွက်ကုန်လေသည်။ယခင်ကဆိုလျှင်သုတ်ထွက်သွားပြီးသည်နှင့်လီးကြီးကမောပန်းစွာဖက်ကျိုးသွားလေ့ရှိသော်လည်းအခုမူပိုမိုတင်းမာကာမာန်ထလာပြန်၏။

ယခင်ကထက်အဆပေါင်းများစွာထန်ပြင်းလာသည်ဝေဒနာကိုတော့တကယ်ကိုခံစားရသည်။မာဒင်စိတ်ထဲ၌ပူလောင်ပြင်းပြစွာဖြင့်တစ်ခါမှမချဖူးသေးသောမိန်းမကိုချင်စိတ်မှာ၊ဆောက်တည်ရာမရနိုင်လောက်အောင်ပြင်းထန်လာသည်။

ဒုတိယအကြိမ်မိမိလက်ထဲ၌ဆုပ်ကိုင်ညှစ်ပြီးခပ်တင်းတင်းထိန်းချုပ်ညှစ်ထားသောသူ့လီးကြီးကိုငုံကြည့်မိပြန်သည်။လီးကြီးခမျာစိတ်ကြွလိမ်းဆေးများအလိမ်းခံထားရသောကြောင့်တင်းမာခက်ထန်နေရလင့်ကစားအမှန်တကယ်မျိုးစပ်ရမည်မိန်းမအင်္ဂါစပ်နှင့်မတွေ့ပဲတွင်းတိုက်ဖြေသိမ်ခြင်းခံစားလိုက်ရသည့်အတွက်အောင်သက်သက်နှင့်ကျေနပ်ဟန်မတူ။ခေါင်းမာသောကလေးငယ်တစ်ဦးပမာဟန်ရေးပြပလျက်သာရှိနေပြန်သည်။လီးထိပ်မှယိုစိမ့်ပြီးကျလာသောသုတ်ရည်လက်ကျန်တို့ကဆုပ်ကိုင်ထားသောလက်ချောင်းများပေါ်သို့ပူငွေ့စွာစီးကျလာကြသည်။

‘ဟဲ့ အငယ် နင် ဘာလုပ်နေလဲ’ မရီးဖြစ်သူမအုံကြည်အသံကဟိုးအိမ်နောက်ဖက်မီးဖိုချောင်မှလွင့်ဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကုတင်စောင်းပေါ်တင်ပလွဲထိုင်ကာလီးကိုတင်းတင်းကြီးဆုပ်ကိုင်ကာငုံကြည့်လျက်ရှိသောမာဒင်၏ခန္ဓာကိုယ်သည်ဆတ်ကနဲလန့်ပြီးမတ်သွားသည်။ပုဆိုးကိုလည်းကမန်းကတန်းဆွဲဖုံးပြီးဖရိုဖရဲဝတ်လိုက်သည်။

‘ဘာလုပ်မလို့လဲ အမ’ မာဒင်ကအသံကိုထိန်းပြီးပြောလိုက်သည်တိုင်အောင်၊အသံကလှိုင်းထလှုပ်ရှားနေသည်။

မအုံးကြည်ကမီးဖိုချောင်ရှေ့တွင်ဆောင်ကြောင့်ထိုင်ကာမီးပြောင်းဖြင့်မီးကိုကုန်းမှုတ်နေယာမသမင်လည်ပြန်လှည့်ကြည့်ကာအသံကြယ်ကြယ်ဖြင့်ပြန်အော်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဟဲ့ ငါ့ကိုအချို မှဲ့ငါးကျပ်တန်တထုပ်လောက်သွားဝယ်ပေးစမ်းအငယ်-အဲဒီ ဗီဒီပေါ်ကနို့မှဲ့ဘူးထဲမှာပိုက်ဆံတွေလား၊ အခန်းဝကဗီဒီပေါ်မှာလေ’

မာဒင် စိတ်ပျက်လက်ပျက် မျက်နှာနဲ့သူ့အိပ်ခန်းထဲမှထွက်လာပြီးအစ်ကိုတို့လင်မယားအခန်းဝရှိလူ့တရပ်ကျော်ကျော်ခန့်ရှိသောရှေးခေတ်ဗီဒီဟောင်းကြီးပေါ်မှနို့မှဲ့ဘူးဆိုသည်ကိုရှာသည်။လက်ကိုဟိုဘက်ဒီဘက်ယမ်းသည်တိုင်အောင် မအုံးကြည်ပြောသောနို့မှဲ့ဘူးကမတွေ့ဘဲဖြစ်နေသည်။

‘မတွေ့ဘူး အမရဲ့’
‘ဗီဒီပေါ်မှာပါဆိုဟယ် နင်ကလဲ’
မအုံးကြည်ကစိတ်မရှေ့တော့ဘဲမီးဖိုနားကထကာ၊ထမီကိုဖြစ်သလိုဝတ်ရင်းအပြင်ထွက်လာသည်။မာဒင်ကဗီဒီရှေ့၌ခြေဖျားထောက်ခါရှာနေဆဲ--

‘ဖယ်စမ်း-ဒီပေါ်မှာထားတဲ့ဟာပဲ’

မအုံးကြည်အမှတ်တမဲ့မာဒင်ကိုလက်ဖြင့်ပုတ်လိုက်သည်။မာဒင်ပေါင်ကြားမှထုထည်ကြီးမားစွာ
ငေါထွက်နေသောလီးကြီးက မအုံးကြည်လက်နှင့်-ဒိုင်းကနဲ-ထိခတ်မိ၏။မာဒင်တကိုယ်လုံး

-ပေါင်းကနဲ-ပေါက်ကွဲသွားသလိုပင်၊မျက်လုံးတွေပြာဝေသွားသည်။မအုံးကြည်က

မမျှော်လင့်သောအထိအတွေ့ကြောင့်၊မာဒင်ကိုဇဝေဇဝါလေးတချက်ကြည့်ပြီးကြောင်သွား
သည်။ဒီကောင်ကလေး-သူတို့လက်မယားနှင့်ငယ်စဉ်ကတည်းကအတူနေလာခဲ့ခြင်းကြောင့်

မိမိသားသမီးအရင်းလိုပင်သဘောထားခဲ့သည်။ယခုကဲ့သို့သောဆန့်ကျင်ဖက်လိင်

အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းကြီးထွားမှုကိုကိုင်လိုက်မိသောအခါ-အသက်(၃၀)ခန့်ရှိသော-သွေး

သားအဆူဖြိုးဆုံးအရွယ်-

မအုံးကြည်ခေါင်းထဲလှစ်ကနဲဖြတ်သန်းစီးဝင်သွားသောလှုံ့ဆော်မှုစိတ်အစဉ်ကြောင့်ခန္ဓာကိုယ်တခု လုံး
ဖြင်းကနဲ ကြက်သီးထသွားမိလိုက်သည်။

အင်း မာဒင်တောင်အသက်(၂၀)ရှိပြီဘဲဟုတွေးရင်းစိတ်တွေကစင်ကလျားဖြစ်ချင်သွားသည်။

မာဒင်မျက်နှာကိုမသိမသာအကဲခတ်လိုက်သောအခါ၊လူပျိုရိုင်းလေးမျက်နှာဝယ်နီရဲနေပြီးအသက်ရှူ
ပြင်းနေ၏။ထိုတဒင်္ဂလေးအတွင်း၌မာဒင်မျက်လုံးအစုံကဝင်းလက်ကာမအုံးကြည်ဖင်လုံးတစ်တစ်
ကြီးကိုဝါးစားတော့မယောင်စိမ်းစိမ်းကြီးကြည့်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

နောက်တကြိမ်ရှားပါးသောကြက်သီးထခြင်းကိုမအုံးကြည်ခံစားလိုက်ရပြန်သည်။မူမမှန်တော့
သောမအုံးကြည်၏အသက်ရှူသံသည်လည်းပြင်းပြလာသည်။

‘နင့်လက် ကအနောက်အထိမိုလား အငယ်’

‘ခြေ ခြေဖျားထောက်ရင် မှီပါတယ်အစ်မ’ မာဒင်ကဗီဒိုအပေါ် မျက်နှာပြင်ကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်
ယမ်းကာ၊အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ပြောလိုက်၏။မအုံးကြည်မျက်လုံးကမာဒင်ပေါင်ကြားမှပုဆိုးကိုထိုး
ထွင်းကားငူလျှက်ငေါထွက်နေသောမာဒင်ဒုတ်ကြီးကိုမသိမသာကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။

ဒီကောင်လေးဒုတ်ကြီးကသူ့အစ်ကိုစိန်သောင်းထက်ပင်ကြီးမားထွားကြိုင်းပုံရသည်ဟုတွေးမိ
သည်။မာဒင်ကလည်းလက်နှစ်ဖက်ကိုအပေါ်တွင်စုံမြှောက်ကာအလုပ်များနေသည့်အတွက်လိင်တန်
ကြီးမှာအရင်းမှကိုင်၍ခါရမ်းနေသောဝါးရင်းဒုတ်ကြီးအလားလှုပ်ယမ်းနေ၏။

ယောက်ျားသားများထက်အဆတစ်ထောင်အကြောပေါင်းစုံဆောင်သည်ဆိုသောမိန်းမသားမအုံးကြည်သ
ည်မာဒင်အပေါ်စိတ်ကစားလျက်မိန်းမဉာဏ်သုံးကာပရိယာယ်ဆင်လေတော့သည်။

‘ဟဲ့ မာဒင်’

‘ဗျ’

ခပ်ဆောင့်ဆောင့်အခေါ်ကြောင့်မာဒင်ခမျာပင်ကိုယ်ကလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြင့်နေရာလန့်ပြီးထူးရင်း၊မအုံးကြ
ည်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လိုက်မိသည်။

‘ငါ့ကိုမပေး ရှေ့တိုးလေ ကဲလုပ်မ’

‘အစ်မ ကိုချီပေးရမှာလားအစ်မ’

‘အေးပေါ့ဟဲ့ ဒါမှ ဗီဒိုပေါ်ကိုမြင်ရမှာ’

မခိုင်းစဖူးအခိုင်းထူးသောကြောင့်မာဒင်ခမျာရုတ်တရက်ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေသေးသည်။

‘အေး ကောင်လေးကလဲ ချီစမ်းပါဆို’

‘ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့အစ်မ’

မာဒင်ကမအုံးကြည်တင်ပါးအောက်မှလက်နှစ်ဖက်ကိုသိုင်းယှက်ပြီးပွေ့ယူလိုက်သည်။မအုံးကြည်ဆီးစပ်နှင့် မာဒင်မျက်နှာဖိကပ်သွားလေသည်။မအုံးကြည်စိတ်ထဲ၌ချမ်းမြေ့ပီတိလေးဖြစ်ခါမာဒင် ခေါင်းကိုအတင်းဆွဲယူကပ်ဖိရင်းဗီဒိုပေါ်သို့ရှာဟန်ပြုလိုက်သည်။စင်စစ်မူကားဗီဒိုပေါ်တွင်လျက်ဆားပုလင်း အဟောင်း၊ခါတ်ခဲအဟောင်းများသာတွေ့ပြီးနို့မှုန့်ဗူးကိုမတွေ့ချေ။

သို့သော်မအုံးကြည်ကမတွေ့ဘူးဟူ၍ချက်ချင်းမပြောပဲဟိုသည်ရှာဟန်ပြုရင်း၊မာဒင်မျက်နှာနှင့်သူမ၏ဖေါင်းကားနေသောစောက်ဖုတ်ကြီးကိုအားပါးတရပွတ်နေ၏။

‘မ မနိုင်တော့ဘူး အစ်မရဲ့’

‘နေအုံးဟဲ့ မချနဲ့အုံး ဒါလေးတောင်မှ’

မာဒင်ခမျာတစ်ခါမျှမရီးဖြစ်သူကိုထိကိုင်ဘူးခြင်းမရှိသည့်အပြင်လိမ်းဆေးတန်ခိုးကြောင့်ထကြွနေသောစိတ်များဖြင့်ယခုကဲ့သို့တင်းတင်းကြီးပွေ့ဖက်ထားရသည်ခံစားမှုမှာအသက်ရှူမေ့လောက်အောင်ပြင်းပလှသည်။

မအုံးကြည်တင်ပါးအိအိကြီးတွေကိုပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးဆုတ်ကိုင်မိထားသလို၊မအုံးကြည်ကမကြာခဏဟိုသည်ယိမ်းနွဲ့သလိုဖြင့်ပေါင်ကြားကိုမာဒင်မျက်နှာနှင့်ပွတ်သပ်သောအခါမာဒင်မှာအစိမ်းလိုက်ကိုက်စားချင်စိတ်ပင်ပေါက်လာလေတော့သည်။

‘နှင့် ငါ့ကိုတအားမချနဲ့နော်မာဒင်’

‘ဗျာ’

‘ဖြေးဖြေးချ ချလေကြည်ပါလား၊ချလဲမချတတ်ဖူး၊ဘယ်လိုကောင်လေးလဲမသိဘူး’

မအုံးကြည်အသံသည်တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သလားဟု မာဒင်ကထင်သည်။မိမိစိတ်ကိုကဖောက်ပြန်နေလို့ထင်ပါရဲ့ ဟုလည်းတွေ့မိပြန်သည်။

‘ဟဲ့ လုပ်လေ ချတော့’

‘အောက်ကို ချမှာလား’

‘အေးပေါ့ဟဲ့ နင်ကဘယ်လိုချချင်သေးလို့တုန်း’

မအုံးကြည်လေသံက ‘ဘယ်လိုချချင်သေးလို့တုန်း’ ဟူသောနေရာတွင်တီးတိုးလေးဖြစ်သွားသော်လည်း မာဒင်သဲသဲကွဲကွဲကြီးကြားလိုက်လေသည်။မာဒင်စိတ်ထဲ၌ကသောင်းကနင်းဖြစ်လျက်ရှိသည်။ဖြေးဖြေးချင်းလျော့ချပေးလိုက်သောမအုံးကြည်၏လုံးတစ်ပြူးအစ်နေသောနို့ကြီးနှစ်လုံးကမာဒင်မျက်နှာနှင့်အိကနဲ ပွတ်သပ်ပြီးမှ၊မာဒင်ရင်ဘတ်တွင်ခပ်ပြားပြားဖြစ်သည်အထိဖိကပ်သွားကြသည်။

မာဒင်ကဖက်ထားဆဲဖြစ်ခါ၊မအုံးကြည်ကလဲနို့နှစ်လုံးကိုမာဒင်ရင်ဘတ်နှင့်လိုမဲ့ကာပွတ်ခြေလိုက်ရင်း၊မာဒင်ကျောပြင်ကိုမသိမသာလေးပြန်ဖက်ခါ၊ရစ်သိုင်းလျက်၊စက္ကန့်အနည်းငယ်မျှခန္ဓာကိုယ်ချင်းဖိကပ်ပူး၍ပွတ်သပ်နေမိကြသည်။

ထိုအခါ ‘ထောင်’ နေသောမာဒင်လီးကြီးကမအုံးကြည်ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ရဲရဲတင်းတင်းကြီးထိုးဝင်သွားကာစောက်ဖုတ်ဟုထင်ရသောမာတင်းတင်းမို့မောက်မောက်နေရာကိုခပ်ဖိဖိကြီးထိုးထောက်လိုက်မိပါတော့သည်။

မာဒင်ခေါင်းတစ်ခုလုံးပူလောင်နေသည်။အသိဉာဏ်များက၊ကာမရာဂစိတ်များလောင်မြိုက်မှုကြောင့်လွင့်ပါးကုန်၏။ဤမျှအထိတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအပေးအယူသိရှိလာမှုအတွက်မအုံးကြည်ကမာဒင်ပုခုံးပေါ် မျက်နှာလေးဝှက်လိုက်ရင်း၊

‘အဟင်္ဂ ဟင်္ဂ သူဟာကြီးကလဲ’
ဟုတိုးတိုးလေးဆိုလိုက်၏။ပါးစပ်ကချွဲတဲတဲပြောနေစဉ်မအုံးကြည်၏ပေါင်တန်တုတ်တုတ်ကြီးနှစ်
ချောင်းကဘေးသို့ ကားပေးလိုက်လေသည်။မာဒင်တစ်ကိုယ်ဦးဦးဇတ်ဇတ်တုံလာကာကားပေးထား
သောပေါင်ကြားအတွင်းသို့မာတင်းတုတ်ခိုက်ရှေ့လျားသောလီးတန်ကြီးကိုဇတ်ခနဲ၊ ဇတ်ခနဲထိုး
ဆောင်လိုက်လိုက်၏။ပုဆိုးနှင့်ထမီနှစ်ထပ်ခံနေသည်ကြားမှလီးတန်ကြီးကစောက်ပတအဝသို့ တင်းကနဲ
တင်းကနဲ ထိုးမိသွားသည်။

‘အင်း အင်း’ မအုံးကြည်ကမချီတင်ကဲလေးညှီးထွားရင်းမာဒင်၏တင်ပါးကိုစွန်လက်သဲကုတ်သ
လိုစုံကိုင်ပြီးကုတ်လိုက်၏။မာဒင်တစ်ကိုယ်လုံးကဝုံးကနဲပေါက်ကွဲသွားသည်။အလားသွက်သွက်ခါ
သွားကာမအုံးကြည်ခါးသေးသေးလေးကိုတင်းနေအောင်ဖက်ပြီးအားရပါးရကြီးဆောင်ချလိုက်ပြန်၏။မအုံးကြ
ည်တင်ပါးကြီးအစုံတုံခါသွားသည်။

‘အိပ်ခန်းထဲသွားကြရအောင်ကွယ်’ မအုံးကြည်ကမောလျလျအသံလေးနှင့်ဆို၏။
မာဒင်ကမအုံးကြည်ကိုဖက်ထားလျက်မှအိပ်ခန်းအတွင်းသို့တစ်ပတ်လှည့်ပြီးဝင်လိုက်ကြ၏။နှစ်
ယောက်စလုံး၏အသက်ရှူသံတို့ကပူလောင်ပြင်းပြစွာတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးရိုက်ခတ်ကာနေကြပြီး၊အ
သားဖြူသောမအုံးကြည်၏မျက်နှာလေးမှာအံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်နုပျိုလန်းပြီးရှက်သွေး
တို့ဖြင့်ရဲရဲနီလျက်ရှိသည်။

တသက်လုံးကမိမိမောင်အရင်းလိုပင်သဘောထားဆုံးမသွန်သင်လာခဲ့သောမာဒင်ဆိုသည်ကောင်လေး၏
အားရပါးရဖက်ပွတ်ခါတင်ပါးကြီးကိုတဆဆ ဆုတ်နယ်နေခြင်းအရသာမှာမအုံးကြည်အ
တွက်တစ်ကြိမ်ဖူးမျှမခံစားခဲ့ရသောကာမရာဂလှုပ်ဆော်မှုအသစ်အဆန်းအတွေ့အကြုံတစ်ရပ်လိုပင်
ဖြစ်နေပေရာ၊အပျိုရိုင်းလေးအလားရွှေရင်အစုံမှာသိမ်သိမ်တုံနေမိရှာသည်။မာဒင်ကလည်းရဲတင်း
သွက်လာပြီးမအုံးကြည်မျက်နှာကိုစေ့စေ့မကြည့်ရဲသည်။တိုင်ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ခြင်းကိုမူစိတ်ရှိ
လက်ရှိကြီးလုပ်ရဲလာလေသည်။

မအုံးကြည်ကသူမခါးကိုတင်းနေအောင်ဖက်ထားသောမာဒင်လက်ကိုအသာအယာဖြုတ်ပြီးကု
တင်ပေါ်သို့ခပ်စောင်းစောင်းလေးလဲချလိုက်သည်။မာဒင်မျက်နှာကိုလဲမဝံ့မရဲတစ်ချက်ဝေကြည့်ကာအကဲခ
တ်လိုက်သည်။

အတွေ့အကြုံမရှိသောလူပျိုရိုင်းလေးမာဒင်မှာမူတရားရှူးရှူးတရဲရဲနှင့်မအုံးကြည်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို
ကျွတ်ကျွတ်ဝါးစားတော့မယောင်၊အရောင်တဖျတ်ဖျတ်တောက်ပနေသောမျက်လုံးများဖြင့်စူးစူးကြီးကြည်နေ
ရင်းမအုံးကြည်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့တက်ခွရန်တာစုနေသည်။

‘ဟဲ့ ဘယ်လိုလုပ်အုံးမှာလဲ ဒီဘက်လာလေ’

မအုံးကြည်ကသူမခါးလည်မှတက်ခွရန်ခြေထောက်ကြီးတစ်ဖက်မြောက်ကြွမြောက်ကြွလှုပ်နေသောမာဒင်
ကိုဆတ်ခနဲဆောင်ဆွဲပြီးကုတင်အလယ်သို့ဆွဲတင်လိုက်ရာ၊မာဒင်ခမျာမအုံးကြည်ခါးပေါ်၌ကန့်လန့်ကြီးမှော
က်လျက်လဲကျသွားလေသည်။

‘ခိုးချင်တာကလဲပြာလို့ လက်ကလဲချာလို့ ဟွန်း’ မအုံးကြည်ကသွားလေးများစေ့ထားရင်းကအား
မလိုအားမရတီးတိုးကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။မအုံးကြည်ကျောနောက်သို့ရောက်သွားသောမာဒင်ကမူမအုံးကြည်
ကျောပြင်ကိုရင်ဘတ်နှင့်အပ်ခါတွင်တွင်ကြီးဖက်ထားရင်း၊ ‘တဟင်းဟင်း’ အဖျားတက်သလို
ညှီးညှူနေရင်း၊မာတင်းသန်စွမ်းလှသော၊လိမ်းဆေးလူးထားသည်သူ့လီးထိပ်ကြီးဖြင့်မအုံးကြည်ပင်
ကြားသို့ဂမူးရှူးထိုးဆောင်ဆောင်သွင်းနေပြန်ချေသည်။

‘အို ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ကျွတ်’ မအုံးကြည်ကသူမဖင်ကြားသို့မာကြောစွာထောက်ထားပြီး တဆတ်ဆတ်ညှောင်နေခြင်းကိုစိတ်မရှည်တော့ပဲ၊ခပ်ဆတ်ဆတ်အော်ရင်းသူမခန္ဓာကိုယ်ကိုမာဒင် ဖက်သို့ဖျတ်ခနဲ တစ်ပတ်လှည့်လိုက်သည်။

မအုံးကြည်ကိုယ်မှမွှေးပျံ့သောသနပ်ခါးရနံ့ကမာဒင်စိတ်ကိုပိုမိုတက်ကြွစေပြီးသူဖက်သို့လှည့်လာသောမ အုံးကြည်၏ပါးမို့အစုံကိုတရှူးရှူးနမ်းရှိုက်လိုက်သည်။

‘ကြည့် အရမ်းဆိုးတာဘဲ’ မအုံးကြည်ကခပ်နဲ့နဲ့လေးမျက်စောင်းထိုင်းရင်း၊မာဒင်ခန္ဓာကိုယ်နှင့် သူမခန္ဓာကိုယ်ကိုရင်ချင်းအပ်ခါပူးကပ်ပွတ်သပ်လိုက်သည်။အိစက်သောမအုံးကြည်၏နို့ထွားထွားမို့မို့ ကြီးနှစ်လုံးကမာဒင်ရင်အုံကြီးကိုအိစက်နှွေးထွေးသောခံစားမှုပေးလိုက်သည်။

မာဒင်လက်အစုံကအလိုလိုပင်နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုဆုပ်ကိုင်ပြီးဖြစ်ခါ၊တရွရွဆုပ်ညှစ်နယ်ခါနေမိ၏။တ စောင်းလှဲထားသောမအုံးကြည်၏အပေါ်ခြမ်းပေါင်တန်ကထောင်သွားသည်။ခပ်စင်းစင်းလှဲထားသောအော က်ဖက်ပေါင်တန်ကမူမာဒင်ပေါင်ကြားသို့မသိမသာလေးတိုးဝင်လိုက်သည်။မာဒင်ကလည်းကြွတက်လာသော မအုံးကြည်အပေါ်ပေါင်နှင့်အောက်ပေါင်ဝှဲကြားသို့သူ့ခြေထောက်တစ်ဖက်ကိုထိုး

သွင်းလိုက်ပြီးပုဆိုးကိုဆွဲလှန်လိုက်သည်။အဝတ်မဲ့သွားသောပေါင်သားချင်းအထိအတွေ့ကနှစ်ဦးစ လုံး၏ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှရာကာမသွေးများကိုပွတ်ပွတ်ဆူလောင်ကာထကြွလာစေတော့သည်။

ပင်လှန်ထားသောမာဒင်ပေါင်ကြားမှလီးကြီးကမအုံးကြည်ပေါင်ရင်းကိုနှွေးနှွေးကြီးစိုစွတ်စွာတွေ့ထိမိကြ ၏။မအုံးကြည်လက်တစ်ဖက်ကသူမထမိကိုဆွဲတင်ပေးလိုက်ရာမဲ့မှောင်နေသောစောက်မွှေးအုံကြီးကြားမှအက် ကြောင်းထင်းထင်းကြီးထကာဖင်နှင့်တစ်ဆက်တည်းမျှရှည်လျားစောက်ဖုတ်ကြီးမှာဘွားကနဲပေါ်လာသည်။မာ ဒင်ကတစောင်းအိပ်လျက်မျက်နှာချင်းဆိုင်လီးရမည်ကိုမလိုလားဟန်ဖြင့်ဇတ်ကနဲထကာမအုံးကြည်၏ထော င်ထားသောပေါင်တန်ကြီးကိုပုခုံးပေါ်ဆွဲမပြီးလက်ခွဲတက် သဏ္ဍန်လီးကိုထိုးတပ်လိုက်သည်။စောက်ပတ်အနံ့ရလိုက်ပြီးဖြစ်သောမာဒင်၏လီးကြီးမှာတဆတ်ဆတ်နှင့်မာ န်ဖီကာသွားရေများတ မြားမြားကျလာ၏။

ဆီးစပ်ကျော်ရုံလေးပင်လှန်ထားသောမအုံးကြည်ထမိစကိုစောက်မွှေးတောကြီးကျော်ကာဗိုက်သားဖွေးဖွေ ှညလေးပေါ်သည်အထိမာဒင်ကဆွဲလှန်လိုက်သည်။

‘အိုး ဘာလို့အကုန်လှန်ပြစ်နေတာလဲလို့’ မောလျတုန်ခါသောအသံလေးဖြင့်မအုံးကြည်က မာဒင်ကိုမျက်စောင်းလေးထိုးကာပြောလိုက်သည်။မာဒင်ကယခုအချိန်အထိစကားတစ်လုံးမျှပြန်မပြော ငသေးဘဲမအုံးကြည်မျက်နှာကိုလည်းစေ့စေ့မကြည့်။

ကြီးမားသောတဝက်ကျော်ကျော်ခပ်အာအာဖြစ်နေသောမအုံးကြည်၏စောက်ပတ်ကြီးကိုသာအားရပါးရကြီး စိုက်ကြည့်ရင်းတံထွေးကို ‘ဂလု’ ကနဲမြိုချနေသည်။

မအုံးကြည်ကပက်လက်မကျတကျအနေအထားမှသူမစောက်ဖုတ်ကိုလက်တစ်ဖက်နှင့်မမှီမ ကမ်းလေးလှမ်းဖုံးရင်းရဲရဲနီသောမျက်နှာလေးဖြင့်၊

‘ဘာဖြစ်လို့တအားကြည့်နေမှန်းမသိဘူး’

‘မမြင်မှ မမြင်ဖူးတာ’ ပထမအဆုံးအကြိမ်မာဒင်ထံမှခြောက်ကပ်အက်ရသောအသံတုံတုံကိုစတင် ကြားရသည်။

‘ဟေ့အေး မကြည့်နဲ့ကွယ် မမရှက်တယ်’ တကယ်လည်းမအုံးကြည်ရှက်နေမိသည်။

နေခင်းကြောင်တောင်ကြီးမို့စောက်ပတ်ကြီးကထင်ထင်ရှားရှားဖြင့်၊အဆီရွဲနေသလိုကြီးဝင်းလက်နေသည် ။မအုံးကြည်သည်အလွန်အကျွံအသားဖြူသောမိန်းမတစ်ယောက်မဟုတ်သော်လည်းထမိကိုလှန်လိုက်သော

အခါစောက်ပတ်ကြီးမှာဖွေးဥနုဖတ်နေသည်ကိုမာဒင်သတိထားမိသည်။မအုံးကြည်၏အတွင်းသားနုနုစိုစိုလေးများထက်စာလျင်ပင်မာဒင်လီးတန်ကြီးကမီးသွေးရောင်ပေါက်နေသေးသည်။

မာဒင်မိန်းမမလှီးဖူးသေးကြောင်းမအုံးကြည်ကောင်းကောင်းသိသည်။စောက်ဖတ်ကိုမထိမကိုင်ရဲသလိုခွကိုင်ထားပြီးငုံ့ကြည်နေသောမာဒင်ဟန်ပန်ကြီးကအသဲယားစရာကောင်၏။

မအုံးကြည်လက်နှင့်ဖုံးထားသလိုဖိထားသောကြောင့်စောက်ပတ်မှာခပ်ရွံ့ရွံ့လေးဖြစ်နေပြီးမအုံးကြည်ကလက်နှင့်ဖုံးသလိုလိုဖြင့်စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကိုဆွဲဖြဲပေးထားခြင်းလည်းဖြစ်နေသည်။

မာဒင်သူ့လီးတန်ကြီးကိုဂုတ်မှနှိမ်ပြီးမအုံးကြည်၏ပြဲအာအာရဲရဲနီသောစောက်ပတ်အဝသို့တေ့သွင်းကာသူ့ဖင်ကြီးကိုရှေ့သို့အနည်းငယ်တိုးကပ်လိုက်သည်။

‘မြတ် ဗလွတ်’

‘အင့် အင်း ကျွတ်ကျွတ်’ မအုံးကြည်ကစောက်ပတ်ကိုဖြဲပေးထားသောကိုရုတ်ကနဲဖယ်လိုက်ပြီးသူ့မဆံပင်များကိုတင်းနေအောင်ဆွဲစုကိုင်ရင်းမျက်နှာလေးရွံ့မဲ့ကာကော့လန်သွား၏။

မို့ငုံ့ကြီးအလားထိပ်ပိုင်းအလုံးအငုံ့ကြီးကမအုံးကြည်စောက်ခေါင်းဝသို့ ‘မြတ်’ ကနဲကျအဝင်၊ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကအတွင်းပိုင်းသို့ပြိုင်တူလိပ်ဝင်ပြီး ‘တင်း’ ကနဲစီးစီးပိုင်ပိုင်ကြီးအလိုးခံလိုက်ရခြင်းကြောင့်မအုံးကြည်မှာကော့ကနဲ ဆတ်ဆတ်ခါသွားရသည်။

‘မြစ် မြစ် မြစ် မြတ် စွတ်’

‘ဟ အအား ကျွတ်ကျွတ် ကျွတ်ကျွတ်’

ဖြေးဖြေး ဖြေးဖြေးနှင့်လီးတန်ကြီးအဝင်ကိုငုံ့ကြည်ရင်းဖြေးညှင်းစွာသွင်းနေရာမှမာဒင်ကမအုံးကြည်နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုလှမ်းဆွဲပြီးအားနှင့်ဆောင်ချလိုက်၏။စောက်မွှေးမဲမဲနှင့်လမွှေးနီကျင်ကျင်တို့ရောထွေးသွားစဉ်လီးတန်ကြီးတဝက်နီးပါးစိုက်ဆင်းသွားလေသည်။

‘မြတ် စွတ်’

‘အောင်မလေး ဟင်အင်းအင်း’

မာဒင် လီးလုံးပတ်ကြီးကမအုံးကြည်စောက်ပတ်အဝထက်ကြီးကာ၊ပိုင်းစက်သောမအုံးကြည်စောက်ပတ်အဝလေးကမာဒင်လီးတန်ကြီးပတ်ပတ်လည်ကိုဆွဲညှပ်ထားသလိုတင်းတင်းကြီးကြပ်တောင်နေလေပြီ။

‘မြတ် သွပ် စွပ် မြတ် စွပ်’

‘အောင်မလေး အမေ့ အောင်မလေး လေး’

ချစ်ချက်ဆင်္ကော ဆင်္ကောဆောင်သိပ်လိုက်သောမာဒင်လီးကြီးကမအုံးကြည်သားအိမ်ခေါင်းလုံးလုံးလေးကို ‘ဒုတ်ခနဲ ဒုတ်ခနဲ’ နှစ်ချက်ဆက်တိုက်ဆောင်မိသွားသည်။

မအုံးကြည်လက်နှစ်ဖက်ကဘာကိုကိုင်ရမှန်းမသိအောင်ပျာယာခပ်သွားပြီးမှာမာဒင်ပေါင်ကိုလှမ်းပြီးလက်သဲများနှင့်ကုတ်ဆွဲထားလိုက်မိသည်။

ပေါင်သားတင်းတင်းကိုမအုံးကြည်၏လက်စူးစူးလေးများ ‘ဆစ်’ ခနဲနှစ်ဝင်သွားသည်နှင့်မာဒင်လီးတန်ကြီးမှာအံ့စရာကောင်းအောင် ‘ထောင်း’ ကနဲမာကျစ်သွားလေသည်။

ဘာကြောင့်ထိုသို့ဖြစ်ရသည်ကိုမာဒင်မသိ၊စောက်ပတ်အတွင်း၌လီးတန်ကြီးကျောက်သား၊ ကျောက်စိုင်ပမာ၊မာကြော၊မာကြောသွားခြင်းကိုမအုံးကြည်အရသာရှိစွာခံစားသိရှိနေပါသည်။ ယောက်ျားများကဤသို့ပင်မိန်းမအင်္ဂါစင်အတွင်းလိင်တန်ကြီးဝင်နေစဉ်၌ပေါင်၊ကျောပြင်၊လက်မောင်းတစ်နေရာရာကိုကုတ်ခြစ်ပေးပါကဤသို့ဖြစ်တတ်သည်ကိုမအုံးကြည်သိ၏။

စီးစီးပိုင်ပိုင်ကြီးထိုသွင်းထားသောလီးတန်ကြီးကအနည်းငယ်လှုပ်ရှားလိုက်တိုင်းမအုံးကြည်
စောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးထူးကဲသောအရသာကိုခံစားနေရသည်။

‘မြတ် ဘွတ် အင် အင်း’

‘မြတ် ဘွတ် အင် အင်း’

‘မြတ် ဘွတ် အင် အင်း’

လေးလေးမှန်မှန်ကြီးဆောင်နေသောမာဒင်လီးကြီးအသွင်းအထွက်အတိုင်းမအုံးကြည်မျက်လုံးအစုံမှေးစ
င်းကာနှုတ်ခမ်းလေးကိုပြတ်လုနီးပါးကိုက်ရင်း ‘တအင်းအင်း’ ညှီးနေ၏။

မာဒင်ကလီးနှင့်စောက်ပတ်ကြားမှစိမ့်ထွက်လာသောအမြုပ်ဖြူဖြူလေးများကိုငုံ့ကြည့်ရင်းမအုံး
ကြည်၏အဝတ်မဲ့သောဖင်ကြားသို့လက်တစ်ချောင်းဖြင့်အသာအယာပွတ်သပ်လိုက်၊စအိုဝလေးကို
လှည့်မေ့လိုက်ဖြင့်ဆော့ကစားပေးလိုက်ရာ၊မအုံးကြည်ထွန်ထွန်လူးသွား၏။

စောက်ပတ်ကိုအလိုခံနေရစဉ် ထိုသို့စအိုကိုကလိပေးခြင်းခံရပါက

မိန်းမများထွန်ထွန်လူးတတ်သည်ဆိုသော သာဠီးစကားကို

မာဒင်စမ်းသပ်ကြည့်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။တကယ်ပဲမအုံးကြည်ထွန်ထွန်လိန်သွား၏။

‘မြတ်ဘွတ် မြတ်ဘွတ် မြတ်ဘွတ် ’

‘အင် အင် အင် ’

ထိုစကားကိုမအုံးကြည်က မာဒင်မျက်နှာကိုမကြည်ပဲပြေကျနေသောဆံပင်ကို
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ပြန်ထုံးရင်း ပြောနေခြင်းဖြစ်၏။

မာဒင် ကျေနပ်သလိုခံစားလိုက်ရ၏။စောက်ဖုတ်ထဲစိမ့်ထားဆဲဖြစ်သော သူ့လီးကို

တချက်နှစ်ချက် ဆွဲနှုတ်လိုက်ဆောက်လိုက် ဆော့ကစားလိုက်သည်။

‘ဟဲ့ နင်လီးက မပျော့သေးဘူးလား’

‘ဟင်အင်း မာတုန်းဘဲ မမ’

‘ကဲပါ ခနချွတ်ပါအုံးဆီးသွားပရစေအုံး’

မအုံးကြည်က မာဒင်ရင်အုပ်ကျယ်ကြီးကိုအသာအယာတွန်းလိုက်မှမာဒင်က
လီးတန်ကြီးကိုဖြေးညှင်းစွာဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

‘ဗလွတ်’ခနဲထွက်လာသောလီးတန်ကြီးထိပ် ဒစ်တိုက်၌မအုံးကြည်၏စောက်ပတ်အရေ
များတွဲခိုလျက်ပါလာလေသည်။

‘ရှည်လိုက်တာကြီးကလဲ မပြောပါနဲ့တော့’

မအုံးကြည်ကမာဒင်လီးကြီးကိုလက်ဖျားလေးဖြင့်မဝံ့မရဲလေးပုတ်ခတ်ယင်းတိုးတိုးလေးပြောကာ
ကုတင်ပေါ်မှခြေနှစ်ဖက်ချရင်းထမိန်ပြင်ဝတ်လိုက်သည်။ထို့နောက်အခန်းအပြင်သို့ထွက်သွားလေ
သည်။မာဒင်ကပေကျံနေသောသူ့လီးတန်ကြီးမှအရေများကိုအဝတ်ဟောင်းတခုဖြင့်စင်ကြယ်စွာ
သုတ်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မအုံးကြည်ဆပ်ပြာခွက်နှင့်ရေဖလားကိုကိုင်ကာအခန်းထဲပြန်ဝင်လာသည်။

‘ရှော့ စင်အောင်ဆပ်ပြာနဲ့တိုက်’

‘ဟင် မမက တော်ပြီလား’

‘စကားသိပ်များတာဘဲကွယ် လာ ဒီဖက်လှည့် ပုဆိုးလှန် ’

မအုံးကြည်က မာဒင်ကို ကုတင်ပေါ်ထိုင်ခိုင်းပြီး ခြေတွဲလောင်းချကာ ပုဆိုးကိုလှန်စေပြီး ဆင်နွာမောင်းကဲ့သို့တွဲလောင်းကြီးတင်းနေဆဲဖြစ်သောလီးတန်ကြီးကို ရေဆေးပြီး ဆပ်ပြာမွှေးနှင့် အသေအချာတိုက်ပေးသည်။

ဒူးထောက်ခါတယုတယလီးကိုရေဆေးပေးနေသည်မအုံးကြည်ပါးအို့လေးကိုမာဒင်ကုန်းနမ်းရင်း။ ‘မမကို ချစ်လိုက်တာဗျာ’ ဟုကတံကရီကြီးပြော၏။မအုံးကြည်ကလမွှေးများကြားသို့ဆပ်ပြာမြှုပ် များနှင့်ဖွဖွလေးပွတ်ရင်း၊နှုတ်ခမ်းလေးကိုမသိမသာမဲ့ပစ်လိုက်သည်။

‘ရိုးနေပြီ မာဒင် မင်းတို့ယောက်ျားတွေကလိုးရတုန်းဒီစကားပြောကြတာပါ။ ဟင်း ဟင်း’
‘ကျနော် တကယ်ချစ်တာ ဗျာ’

မအုံးကြည်ကလှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပြောလိုက်သောမာဒင်စကားကြောင့်၊နှလုံးအိမ်သို့စိမ့်ကနဲ၊အေးမြ စွာခံစားလိုက်ရပါသည်။

အချစ်ဆိုသည်ကိုချို့သည်၊ခါးသည်မသိတတ်သေးခင်(၁၆)နှစ်သမီးအရွယ်ကပင်၊သူ့ထက်(၁၀)နှစ်ခန့်ကြီးသော ကိုစိန်သောင်းနှင့်အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရသည်။မိမဲ့ဖမဲ့ဘဝ၌အဒေါ်ဖြစ်သူတို့ကရိုးအေးသောကိုစိန်သောင်းနှင့် နေရာချပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ယနေ့ထက်တိုင်ကိုစိန်သောင်းကလည်းမအုံးကြည်ကို

‘ချစ်လိုက်တာကွယ်’ ဟုတယုတယလေးမပြောခဲ့။

ယခုကဲ့သို့ မိမိကို ‘သိပ်ချစ်တာပဲ’ ဟုနှစ်နှစ်ကာကာကြီးပြောခံလိုက်ရသောအခါ၊ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ ပီတိသောမနဿကို မအုံးကြည်မျိုးမျိုးမျက်မျက်လေးခံစားလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့်ဆပ်ပြာမွှေးအမြှုပ်များဖွေးနေအောင်လိမ်းကျန်ထားသောမာဒင်၏ရောမလီးတန်ကြီးကိုသွယ် လှူသောလက်ချောင်းလေးများဖြင့်တယုတယကိုင်တွယ်ရင်း။

‘မမလဲ မောင်လေးကိုသိပ်ချစ်သွားပါပြီကွယ်’ ဟုမပွင့်တပွင့်မဝံ့မရဲလေးပြောလိုက်မိရှာလေသည်။

‘မမ ကျနော့်ကိုတကယ်ချစ်တာလားဟင်’

‘တကယ်ပါဆိုကွယ်’

မအုံးကြည်နှင့်နှစ်ပေါင်းများစွာနေလာခဲ့သောမာဒင်သည်မအုံးကြည်၏အနူးညံ့ဆုံးသောမျက်နှာအနေအ ထားကိုယခုအကြိမ်ပထမဆုံးတွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်မည်ထင်၏။မအုံးကြည်မျက်နှာကရှက်သွေးရဲရဲလေးများဖြင့် ရှိရင်းစွဲထက်(၁၀)နှစ်ခန့်ပျိုမျစ်နုနယ်နေသည်။

မာဒင်ကလက်နှစ်ဖက်ကိုအနောက်သို့ထောက်ထားပြီးလီးကြီးကိုမတ်တထက်မတ်အောင်ကော့ ပေးရင်း။

‘မမ ကျနော့်ကိုတကယ်ချစ်တယ်ဆိုရင် စုပ်ပေးပါလား’

မအုံးကြည်မျက်နှာလေးကွက်ခနဲပျက်သွားရှာ၏။မာဒင်သည်သူ့ကိုအပေါ်စားသဘောထားလေပြီ လား၊ဟုလည်းစိတ်ထဲ၌ညှိုးငယ်သွားမိသည်။

သို့သော်မာဒင်မျက်နှာကိုမော့ကြည့်လိုက်သောအခါ၊မာဒင်မျက်လုံးများကအချစ်အရောင်အတွေ့တ ဖိတ်ဖိတ်တောက်ပနေခြင်းမှအပအခြားအထင်သေးသည်အရိပ်အရောင်မျိုးလုံးဝမတွေ့မမြင်ရပါချေ။

‘တစ်ခါမှ မစုပ်ဖူးဘူးဟဲ့ ကောင်စုတ်လေးရဲ့’

‘ကျနော်လဲ တစ်ခါမှမယက်ဖူးပါဘူး၊ကျနော့်ကိုမမ စုပ်ပေးပြီးရင်၊မမစောက်ဖုတ်ကြီးကို ကျနော်ယက်ပေးမယ်လေ၊ နော် မမ’

‘ဟယ် မလုပ်ပါနဲ့၊ခရဲအံ့တွေကြီးကုန်ပါမယ်’

မအုံးကြည်ကမာဒင်၏ ‘မမစောက်ပတ်ကြီးကိုယက်ပေးမယ်’ ဆိုသောစကားကြားရုံချင့်ပင်ကြက် သီးဖြန်းဖြန်းထသွားအောင်ပင်ကျောထဲစိမ့်သွားမိသည်။

‘လုပ်ပါဆိုမမကလဲ’ ပြောပြောဆိုဆိုမှာဒင်ကရှစ်လက်မခန့်ရှည်လျားသောသူ့လီးတန်ကြီးကိုမအုံးကြည်ပါးစပ်ဝသို့ကော့ပြီးတော့ပေးလိုက်လေသည်။

မအုံးကြည်ကအနောက်သို့တွန့်ကနဲဖြစ်သွားပြီးမှ၊သူ့မပါးစပ်အနားသို့ကပ်လာသောမာဒင်၏လီးထိပ်ကြီးကိုစူးရဲရဲလေးကြည့်ကာရှက်ပြုံးလေးပြုံးလိုက်သည်။

‘နေအုံး ခဏ’ ဟုပြောလျက်၊ရေဖလားမှရေများဖြင့်လီးတန်ကြီးထိပ်မှရေများလောင်းချလိုက်လေ၏။ဆပ်ပြာမြှုပ်များသန့်စင်သွားသောလီးတန်ကြီးမှာ၊ကြည်စင်လျက်သန့်ရှင်းဝင်းလက်သွားလေသည် ‘တစ်ခါထဲ သိပ်အနိုင်ကျင့်တဲ့ ကောင်လေး’

လက်မှရေများကိုခါထုတ်ရင်းမာဒင်ကိုမျက်စောင်းလေးထိုးကာပြောပြီးမှ၊လီးတန်ကြီးကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်စုကိုင်လျက်၊နီရဲသောဒစ်ကြီးပြုလန်သွားအောင်ပင်ခပ်ဖိဖိလေးဖြဲချလိုက်လေသည်။လီးထိပ်ကြီးကလုံးဝလတ်ဆပ်သောအမဲသားစိမ်းကဲသို့ရဲတွတ်လျက်ရှိနေ၏။

မအုံးကြည်ကသူ့မ၏နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကြားသို့လီးထိပ်ကြီးကိုငဲ့ခဲလိုက်ပြီး၊ဒစ်ပိုင်းတစ်ခုလုံးငုံထားကာ၊လျှာဖျားလေးဖြင့်ဝေ့ကာဝိုက်ခါပွတ်သပ်လိုက်သည်။

‘အ အိအိ အင်း အလားလားလား ရှီး ကျွတ်’ မာဒင်ဖင်သားကြီးများတင်းတက်သွားသည်။ လီးတန်အရင်းမှအမွှေးများစောင်းထကာထောင်လာကြ၏။တွန့်လွန်ရှုံ့မဲ့သွားသောမာဒင်မျက်နှာကိုမျက်လုံးလေးလှန်ကြည့်ပြီးမှ၊လီးတန်တစ်ဝက်ခန့်အထိပါးစပ်ထဲသို့သွင်းယူလိုက်ပြီး၊လျှာနှင့်လိပ်စုပ်ထားလျက်လီးတန်ကြီးကိုဆွဲထုတ်လိုက်ရာ၊လီးကိုဆွဲဆန့်လိုက်သလိုရှည်လျားစွာဆန့်ထွက်သွားပြီး၊အစုပ်ခံထားရသောထိပ်ပိုင်းသည်မအုံးကြည်ပါးစပ်ထဲ၌မြဲမြံစွာကျန်ရစ်နေပေရာ၊ မာဒင်မှာလီးထိပ်ကိုအစုပ်ခံခြင်းနှင့်နှုတ်ခမ်းအစုံကတင်းတင်းကြီးရစ်ပတ်ထားမှုကြောင့်ရုတ်တရက်သုတ်ရည်များပန်းထွက်တော့မလောက်ခံစားလိုက်ရလေသည်။

‘အပါးပါး’

ကျွတ်ကျွတ် ကောင်းလိုက်တာမမရယ်’ မာဒင်ဗိုက်သားများရှုပ်ဟိုက်သွားပြီးဆီးခုံကြီးမှာအထက်သို့ကော့တက်သွားပြီး၊ဖင်တခုလုံးမှာလည်းဟိုသည်ယမ်းခါလျက်ကြွတက်သွားမိလေသည်။

မအုံးကြည်ကလီးကြီး၏ခန့်ညားထည်ဝါမှုကြီးကိုအားရနှစ်ခြိုက်စွာကြည့်ရင်း၊ ‘တပြုတ်ပြုတ်’ နှင့်စုပ်နေရာလီးတန်တစ်ချောင်းလုံးတံထွေးများစိုစွတ်လာလေသည်။မာဒင်က လက်နှစ်ဖက်ကိုနောက်သို့ထောက်ထားရင်း၊ခေါင်းကိုမော့လှန်လျက်ပါးစပ်ကိုဟထားပြီး၊အသက်ကို ‘တရှူးရှူး’ ရှိုက်သွင်းနေရရှာလေသည်။

စုံကိုင်ထားသောမအုံးကြည်လက်တစ်ဖက်ကမာဒင်၏ငွေ့စိမဲမဲကြီးကိုခပ်ဖွဖွလေးချေနယ်ပေးလျက်၊လီးကြီးကိုလဲသွားလေးများဖြင့်မနာအောင်တဖတ်တဖတ်ကိုက်လေးလိုက်ရာ၊မာဒင်မှာမည်သို့မျှထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ပဲ၊သုတ်ရည်များကိုမအုံးကြည်ပါးစပ်ထဲသို့ဒလစပ်ပန်းထည့်လိုက်မိလေ၏။

တပြုတ်ပြုတ်စုပ်နေရာမှာ အာခေါင်အတွင်းသို့ပူကနဲ ပူကနဲ ပန်းထည့်လိုက်သော မာဒင်၏သုတ်ရည်များကြောင့်မအုံးကြည်လီးတန်ကြီးကိုပါးစပ်မှချွတ်လိုက်မိလေသည်။မအုံးကြည်ပါးစပ်ထဲတွင်သုတ်ရည်များပြစ်ခဲစွာလျှံကျလာသည်။

‘ဟာ ဆောရီး မမရယ် ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး’ မာဒင်ကအားတုံ့အားနာဖြင့်မအုံးကြည်မျက်နှာလေးကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ညှပ်ယူပြီး၊သုတ်ရည်များကိုပုဆိုးနှင့်သုတ်ပေးမည်ပြုစဉ်၊မအုံးကြည်ကရှောင်ဖယ်လိုက်ပြီး၊သုတ်ရည်များကိုမြတ်နိုးစွာမြို့ချလိုက်လေသည်။

‘ဟာ မမကလဲ ဘာလို့မြို့ချပြစ်ရတာလဲ’ မာဒင်ကမအုံးကြည်ပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုအသာအယာဆွဲမယူပြီးကုတင်ပေါ် ဆွဲတင်ရင်းပြောသည်။

မအုံးကြည်ကမေးစင်းသောမျက်ဝန်းအစုံဖြင့် မာဒင်ကိုခပ်စေ့စေ့ကြည်ကာမောလှနွမ်းနယ်စွာပြုံးရင်းပြောလိုက်သည်။ ‘ချစ်လို့ သိပလား’

‘ဒါလောက်တောင်ချစ်ရသလား မမရယ်’ မာဒင်ကမအုံးကြည်စောက်ဖုတ်ကြီးကိုလက်နှင့်အုပ်ကိုင်ရင်းမချင့်မရဲကြီးပြောလိုက်ခါ၊မအုံးကြည်ပါးလေးကိုရှည်လျားစွာရှိုက်နမ်းပြစ်လိုက်လေသည်။ထို့နောက်မအုံးကြည်ကိုကုတင်ပေါ်အသာလှဲချလိုက်သည်။မအုံးကြည်ခြေထောက်အစုံကကုတင်အောက်တွင်တွဲလောင်းကျလျှက်ရှိသည်။

‘ထမီချွတ်လိုက်မယ်မမရယ် နော်’

‘အပေါ်လှန်တင်လိုက်ပါလားလို့ တော်တော်ကြာတစ်ယောက်ယောက်ဝင်လာလို့ ပြုံးဒိုင်းဆိုထမီရှာနေရရင် ဒုက္ခ ဘာမှလဲနားမလယ်ဘူး’

မအုံးကြည်ပေးသောဆင်ခြေက ဟုတ်သလိုလိုဖြစ်နေသဖြင့်ထမီကိုမအုံးကြည်ဗိုက်ပေါ်လိပ်တင်လိုက်သည်။ပွေးနုသောပေါင်တန်ကြီးနှစ်လုံးကြားမှမို့မေက်အုံကြွနေသောစောက်ပတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးမှာမကြာခင်ကဆပ်ပြာတိုက်ရေဆေးထားခြင်းကြောင့်ကျိကျိမြည်ကာသန့်စင်လန်းဆန်းနေသည်

မာဒင်ကမအုံးကြည်ခြေရင်းတွင်ခြေနှစ်ဖက်ကြားသို့ဝင်ကာဒူးထောက်လိုက်ပြီးနူးအိနေသောပေါင်တွင်းသားများကိုပထမဆုံးလျှာဖြင့်လျှောက်ယက်လိုက်၏။မအုံးကြည်မှာလဲတစ်ခါမှစောက်ပတ်အယက်ခံယူဖူးသူမဟုတ်လေရာရုတ်တရက်ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုယောင်ပြီးကပ်စေ့လိုက်မိလေ၏။

‘အ အဟ ယားတယ်ဟဲ့’ မအုံးကြည်ကရှက်ပြုံးလေးနှင့်မာဒင်ဆံပင်မကိုဆွဲခေါင်းကိုနောက်သို့လှန်လိုက်သေးသည်။

သို့သော်မာဒင်သည်အမဲသားနံ့ရသောကျားဆိုးလေးပမာ၊သူ့မျက်နှာကိုအတင်းထိုးကပ်ပြီးမအုံးကြည်၏စပျစ်သီးလေးပမာရှိနေစောက်စိလေးကိုစုပ်ယူလိုက်သည်။

မအုံးကြည်တစ်ကိုယ်လုံးလှိုင်းမိသောလှေပမာလူးခါသွားသည်။

‘အို အိုး မောင်လေးရယ် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲကွယ်’

မာဒင်ခေါင်းမှဆံပင်များကိုဟိုသည်ထိုးဖွရင်းမအုံးကြည်ဖင်ကြီးကကြွတက်လာလေရာ၊မာဒင်၏နှာခေါင်းနှင့်စောက်မွှေးအုံကြီးမှာဖိကပ်မိသွားလေသည်။ဆပ်ပြာမွှေးနံ့သင်းသင်းကမာဒင်နှာခေါင်းထဲစူးကနဲထိုးဝင်လာသည်။မာဒင်ကဤမျှနှင့်အားမရသေးပဲ၊မအုံးကြည်၏လက်နှစ်သစ်ခန့်ထူးအမ်းသောစောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ဖက်ကိုလက်မအစုံဖြင့်ဆွဲဖြဲကာ၊နီရဲသောအတွင်းသားများကိုဂဏန်းပြုတ်စုပ်သကဲ့သို့ ‘ရှလူး’ ကနဲမြည်အောင်စုပ်ယူလိုက်လေသည်။

စောက်ပတ်အတွင်းသားများမှာအလွန်တရာနူးညံ့သည်အားလျော်စွာလေဖြင့်အစုပ်ခံရသောအခါပင်လယ်ရေမြှုပ်များပမာ မာဒင်ပါးစပ်ဝသို့အစုပ်လိုက်အပြုံလိုက်ပါလာလေကြသည်။

‘အား အ သေပါပြီ မောင်လေးရယ်’ မအုံးကြည်အူစုံအသဲစုံကိုဆွဲနှုတ်ခြင်းခံလိုက်ရသလိုခန္ဓာကိုယ်အတွင်းပိုင်းကလီဇာများလစ်ဟာသွားသလိုဖြစ်သွားပြီးဖင်သားများဖြင့်ဇိုးဇိုးဇတ်ဇတ်တုံအောင်ခံစားလိုက်ရရှာလေသည်။

မာဒင်ကသူ့စွမ်းဆောင်ချက်ထိရောက်သွားကြောင်းသိလေလေပိုမိုကလာကာစောက်ခေါင်းအတွင်းသို့လျှာကိုထိုးသွင်းပြီးပျောအိသောအတွင်းသားနုနုလေးများကိုကလော်ပြီးလျှာဖြင့်ယက်ထုတ်ဆွဲယူလိုက်ပြန်သည်။

‘ဟဲ့ ဟဲ့ အို ကျွတ် နာတယ် ဟဲ့’

မာဒင်ကစုပ်သန်သဖြင့်သာမန်တို့ထိကလိရုံမျှမကပဲ၊စောက်ပတ်အတွင်းသားနုနုများအပြုံလိုက်ဆွဲထုတ်ကာ စုပ်လိုက်သဖြင့်၊မအုံးကြည်အနည်းငယ်မျက်ရည်ဝဲသွားသည်။ထိုအခါမှမာဒင်ကအပြင်နှုတ်ခမ်းနှစ်ခြမ်းအတွင်းအောက်ခြေကိုလျှာစောင်းလေးထိုးထိုးပြီးအလျားလိုက်အထက်အောက်ကော် ကော် ပြီးတင်ပေးလိုက်သည်။

‘အို ကွယ် ကောင်းလှချည်လား မောင်လေးရယ် အင်’ မအုံးကြည်ခါးကိုဟိုနဲ့သည်ယမ်းပြုရင်း သူမနို့ကြီးနှစ်လုံးကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်စုကိုင်ဆုတ်ညှစ်နေမိရှာလေသည်။

မာဒင်ကမနားတမ်းထိုးယက်ပေးပြီးမှစောက်စိအောက်ခြေမှညိုမဲကျင်ငယ်ဝလေးကိုလျှာဖျားလေးခပ်တေ ဘင့်တောင်ပြုကာ၊ဟင်း ကနဲ ဆောင်ထိုးလိုက်ရာ၊

မအုံးကြည် ‘အား’ ကနဲအော်ရင်းမာဒင်မျက်နှာကြီးနှင့်သူမစောက်ပတ်ကြီးကိုအတင်းဆွဲဖိ၍ စောက်ရေများပန်းထုတ်လိုက်ပါလေတော့သည်။ ‘ရှိုးကနဲ ရှိုးကနဲ’ပန်းထွက်လာသောစောက်ရေ များကမာဒင်မျက်နှာကို စပရေးဂန်းဖြင့်ပန်းသလို ဗလာနဲ့ပန်းမိသွားလေသည်။မွှေးချို စူးရှသော စောက်ရေနဲ့ကယောက်ျားသုတ်ရည်နဲ့ထက်ပြင်းသည်ကိုမာဒင်လက်တွေ့ခံစားလိုက်ရပါလေသည်။

‘ကဲ အ ကန်တော့ပါ မောင်လေးရယ် ကန်တော့’ မအုံးကြည် ငိုသံနဲ့နဲ့နှင့်အားတုံ့အားနာ တိုးတိုးပြော၏။

‘မောင်လေးကို မမလိုးပေးမယ် နော်’
‘မမက ကျနော့ကို လိုးပေးမှာလား’
‘အင်းပါလို့ဆို ကဲ ထ ဒီမှာပဲအိပ်လိုက်’

မာဒင်ကကုတင်စောင်း၌ကန့်လန့်ဖြတ်အနေအထားနှင့်ပင်ပက်လက်အိပ်လိုက်သည်။

အခုနထမီချွတ်ရန်ညှင်းဆန်ခဲ့သောမအုံးကြည်ကအခုအခါသူမဖါသာပင်ထမီကိုကွင်းလုံးချွတ်ပြီး မာဒင်လီးတန်မတ်မတ်ကြီးအပေါ် သို့တက်ခွလိုက်လေသည်။ခပ်ယိုင်ယိုင်အပေါက်လွဲနေသောလီး တန်ကြီးကိုမအုံးကြည်ကလက်ပြန်ကလေးဆုပ်ကိုင်ပြီးစောက်ပတ်အဝနှင့်အသေအချာတေပြီးညင်သာစွာထိုင် ချလိုက်လေသည်။

‘ဗြစ် ဘွတ်’ ဆိုသောအသံကကျစ်လစ်စွာတိုးတိတ်သောမြည်သံကိုဖြစ်သွားစေသည်။
‘ကြပ်ကို ကြပ်ထား သိလား အတန်ကြီးကအလုံးအထည်ကိုကြီးနေတာ၊ရှည်တာကလဲ တရလွန်’
တရားလွန်အောင်ရှည်သည်ဆိုသောလီးကြီးကိုပင်မအုံးကြည်ကမက်မောစွဲလန်းစွာငုံ့ကြည့်ရင်းအဆုံးသို့ တိုင်းအောင်ဖိသွင်းဆောင်လိုးယူလိုက်လေသည်။

‘ဖြုတ် ဒုတ်’
မအုံးကြည်သည်ပင်ကိုယ်အရပ်နိမ့်သူဖြစ်၏။ထို့ကြောင့်စောက်ခေါင်းတိမ်ပြီးရှစ်လက်မခန့်ရှည် သော၊မာဒင်လီးအဆုံးသွင်းတိုင်း၊လုံးချောမာတင်းသောသားအိမ်ဂေါင်းနှင့် ‘ဒုတ်’ ခနဲ ‘ဒုတ်’ ခနဲ ဆောင်မိလေသည်။

‘အထဲမှာ ဘာနဲ့သွားသွားထိတာလဲဟင်း မမ’
လူပျိုရိုင်းကလေးမာဒင်၏အပြစ်ကင်းစင်သောမျက်နှာကိုကြည့်ရင်းမအုံးကြည်ရယ်ချင်သွား၏။စောက်ပတ် ထဲသို့တနင်တည်းပြီးပြည့်ကြပ်စွာနှစ်ဝင်နေသော လီးတန်ကြီးကိုဖင်ကြီးကြွကာ အသာအယာဆွဲနှုတ်ရင်း ခပ်တိုးတိုးလေဖြေလိုက်သည်။

‘သားအိမ် သားအိမ်ဂေါင်းနဲ့ တိုးမိတာ’
‘သားအိမ်ဂေါင်း ဟုတ်လား’

‘အင်းပေါ့ နင့်ဟာကြီးက ရှည်တာကိုး ဟဲ’

ရှက်ကိုးရှက်ကန်းမျက်နှာလေးဖြင့် မပွင့်တပွင့်လေးပြောရင်းဖင်ကြီးကိုမာဒင်ဆီးခုံကြီး နှင့်ဖိကပ်သွားအောင်ဖိထိုင်ချလိုက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကိုအရှေ့သို့ငိုက်ချပြီးဖင်ပိုင်းကိုအား

ယူတွန်းတင်ပြစ်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဗြစ် ဗြတ် ဒုတ်’

‘အိုး အိုး ရှိုး ကွဲသွားပြီ’

မအုံးကြည်စိတ်လိုက်မာန်ပါ အားရှိပါးရှိဆောင်လိုက်ရာပါးလွှာသောစောက်ပတ်နှုတ် ခန်းသားလေး ‘ဖတ်’ ခနဲကွဲသွားကာ ဖြင်းကနဲစပ်ဖြင်းဖြင်းဝေဒနာကိုခံစားလိုက်ရ၏။

‘မမ စောက်ပတ်ကွဲသွားတာလား ဟင်’

‘ဟုတ်တယ် အား လားလား’

လီးကြီးတစ်လစ်နှင့် ပြည့်တင်းဖောင်းကားနေသော သူမစောက်ပတ်ပြိုပြိုကြီးကို ငုံ့ကြည့်လိုက်မိ၏။ စောက်ပတ်အဝ၌ လီးအပေါ်ယံအရေခွံများအရစ်လိုက်ပုံနေပြီး လီးတန်ကြီးကိုရစ်ပတ်ယှက်သန်းနေသောအကြောကြီးများ ဖောင်းတင်းလျက် စောက်ပတ်ကြီးက ညှစ်ထားသလို ဖြစ်ခါ အစ်တစ်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ လေးကန်သောမအုံးကြည်၏လှုပ်ရှားမှုကိုကြည့်ရင်း မာဒင်ခမျာ မချင်မရဲဖြစ်လာ လေသည်။ မာဒင်ကလည်း ပက်လက်အိပ်နေရာမှ တဆစ်ချိုးထထိုင်ကာ လီးနှင့် စောက်ပတ်တစ်ဆို့ဆို့ကြီးဖြစ်နေပုံကိုကြည့်ကာ လီးကြီးမှာသံဒုတ်ကြီးအလားပိုမို မာကျောသွားလေသည်။

‘ချစ်တယ် မမရယ် မမကိုလိုးရတာအားမရဘူး’

ပါးစပ်က တလုံးတခဲကြီးပြောရင်း မအုံးကြည်နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဆွဲညှစ်နယ်ဖတ်ပြီး မအုံးကြည်ကို သူ့ပေါင်ပေါ်မှ ပက်လက်လှန်ချလိုက်လေသည်။

‘ဟဲ ဇောက်ထိုးကြီးဖြစ်နေပြီ ဟဲ’

မအုံးကြည်က ဘာကိုကိုင်ရမှန်းမသိဘဲ ကုတင်အောက်ကြမ်းပြင်နှင့်ကျောပြင် ထိတွေ့သွား လေ၏။ မာဒင်က မအုံးကြည်၏ခေါက်ကွေးနေသောခါးပိုင်းကိုလက်အစွဲဖြင့် အားရပါးရကြီး ဆုပ်ကိုင်ကာ ဖင်ကြီးကိုလျင်မြန်စွာရှေ့နောက်လှုပ်ရှားပြီး စောက်ပတ်အိအိဖောင်းဖောင်းကြီးထဲ သို့လီးတန်ကြီးကိုဒလစပ်ဆောင်ဆောင်ပြီးစိုက်လိုးလိုက်ပါလေတော့သည်။

‘ပြုတ် စွတ် ပြုတ် စွတ် ပြုတ် စွတ်’

‘အအား အအား အအား ကျွတ်ကျွတ် မောင်းနဲ့ထောင်းထဲနေတာလားမောင်လေးရယ်’ မအုံးကြည်က ကြမ်းပြင်ကိုလက်သဲများဖြင့်ကုတ်ခြစ်ရင်းမချိမဆန်အံ့ကြိပ်ရင်းညီးတွားနေရာ ၏။ မအုံးကြည်၏ကြီးမားကားဖွံ့သောတင်ပါးကြီးနှစ်လုံးကို မာဒင်ကပေါင်နှစ်ဖက်ဖြင့် မှေး ထောက်ထားပြီး ပွင့်လန်နေသောမအုံးကြည်စောက်ပတ်အတွင်းသို့ လိန်းဆေးတန်ခိုးဖြင့် သံဒုတ်ကြီးတချောင်းပမာ မာကျောနေသောသူ့လီးကြီးအား အပေါ်စီးမှဆောင်ဆောင်ထည့် သလို ဆောင်ဆောင်လိုးချလိုက်လေရာ မအုံးကြည်စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းအောက်အစပ် မှသွေးစသွေးနုလေးများပင်ယိုစီးကျလာပါလေတော့သည်။

‘ပြုတ် ဘွတ် ပြုတ် ပြုတ် ပြုတ် စွပ်’

‘အိ အိ အင် အင် အင် သေပါပြီ’

မညာမတာကြီးစက်သေနတ်ပစ်သကဲ့သို့ဆင့်ကာဆင့်ကာဆောင်နေသောကြောင့်
မအုံးကြည်ခမျာစောက်ပတ်ထဲပူကျင်လာပြီး စောက်ခေါင်းထဲမှ ဆစ်ခနဲ ဆစ်ခနဲခံစား လိုက်ကာ
စောက်ရေများဒလဟောပန်းထွက်ကုန်တော့၏။

ပြတ်ကနဲ ပြတ်ကနဲ လီးတန်ကြီးဆွဲနုတ်လေတိုင်းအံထွက်လာသော စောက်ရေများကြောင့်၊
လီးတန်ကြီးမှာဆီသုတ်ထားသကဲ့သို့ဝင်းလက်ပြောင်တင်းကာ အမြှုပ်တစ်စီထွက်လာသည်အထိ
မနားတန်းလိုးဆောင်လိုက်မိလေတော့၏။

မအုံးကြည်ပျော့ခွေသွားသောလက်မောင်းနှစ်ဖက်ကြမ်းပြင်တွင်ဆန့်တန်း၍ငြိမ်သက်သွားသည်။တစောင်း
လေးဖြစ်နေသောမအုံးကြည်မျက်ခမ်းဒေါင်လေးမှကြည်လဲသောမျက်ရည်လေးများစိုလာ
သည်ကိုမာဒင်ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့လိုက်ရသည်။

‘ဘွပ် ပြစ် ဘွပ် ပြစ် ဘွပ်ပြုတ်’ အသံတွေကပိုမိုမြည်တွန်လာသည်။စောက်ခေါင်းထဲမှလိုက်
ထွက်လာသောလေသံကပါရောနှောပါလာ၏။စောက်ခေါင်းတွင်းမှ ‘ပြစ်’ ခနဲ ‘ပြစ်’ ခနဲ ကန်ထွက်
လာသောသုတ်ရေများနှင့်အတူသွေးများရောနှောပါလာသည်။မာဒင်ကသူ့လီးကြီးကိုအဆုံးအထိတိုင်အောင်
လေးငါးဆယ်ချက်ခန့်ကပ်ဖိထားပြီးသိပ် သိပ်ထည်ချလိုက်သောအခါ လီးတန်ကြီး
တစ်လျှောက်သုတ်ရေများဒလဟော ပြေးထွက်လာသည်ကိုခံစားသိရှိလိုက်ရသည်။

‘အအား ဟင်း အင်း ကျွတ်ကျွတ်’
ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ခါး ဒူးနှင့်အောက်ပိုင်းအဆစ်အမြစ်များညောင်းသာပျော့ခွေသွားလေသည်။
မအုံးကြည်ကိုအသာအယာကြမ်းပြင်ပေါ်သို့လှဲချပေးလိုက်စဉ် လီးတန်ကြီးကရှည်လျားစွာထွက်လာ
ပြီး၊ဒစ်ကြီးကျွတ်ထွက်သွားစဉ်၊ မအုံးကြည်ခန္ဓာကိုယ်မှာနှစ်ပေါင်းများစွာစူးနစ်နေသောငုတ်ကြီး
တစ်ချောင်းဆွဲနှုတ်ခြင်းခံလိုက်ရသည်အလား ‘ဆတ်ကနဲ’ တုံခါသွားရှာလေသည်။

လီးထိပ်တွင်အမျှင်တန်းကာတွဲလောင်းကျနေဆဲသုတ်ရေများက မအုံးကြည်၏ဖြူဝင်းသောဗိုက်
သားဝင်းဝင်းလေးအပေါ်သို့ ကျဆင်းသွားကြလေသည်။မာဒင်ကရိုက်သတ်ခြင်းခံရသော
မြွေတစ်ကောင်ပမာ ပျော့ခွေနေသောမအုံးကြည်ဘေး၌ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ပါ၏။

‘မမ ဘယ်လို ဖြစ်နေလို့လဲဟင်’
မအုံးကြည်ကအားယူပြုံးပြုံးပြီးမျက်လုံးလေးမှေးစင်းကာ၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဟူသောအဓိပ္ပါယ်မျိုး
ခေါင်းခါပြရင်း ကြမ်းပြင်မှထိုင်လိုက်သည်။

‘ဘွတ် ဘွတ် ဘွတ် ဘွတ် ဗလစ် ဘွတ်’
စောက်ပတ်အတွင်းမှကန်ထွက်လာသောလေသံများက၊မာဒင်ကိုတအံ့တဩဖြစ်စေလေသည်။

‘အဲ အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ ဟင် မမ’

‘လေ အန်တာပေါ့ သူဆောင်တာကနားမှမနားပဲ’

‘စောက်ပတ်က အီးပေါက်သလိုပဲနော်’

‘သွား စုတ်ပဲ’ မအုံးကြည်ကမျက်နှာနီနီလေးဖြင့်ပြုံးရင်းမာဒင်ဒူးခေါင်းကိုလက်သီးဆုပ်လေး

ဖြင့်ထူလိုက်သည်။

ရှစ်လက်မအရှည်မှအနည်းငယ်မျှတန့်ဝင်၊တိုဝင်သွားခြင်းမရှိသောမာဒင်လီးကြီးကိုမအုံးကြည်ကမချင့်မရဲ

ကြီးဆုတ်ကိုင်ရင်း။

‘လိမ်ချိုးပစ်ဖို့ကောင်းတယ်’ ဟုတိုးတိုးပြော၏။

‘အဲ အဲ သွားကိုင်ပြန်ပြီးနော် မပြောမရှိနဲ့’

‘ဘွာ ဘွာ မကိုင်ရဲတော့ပါဘူးရှင် လန့်ပါပြီ’ မအုံးကြည်ကပြောပြောဆိုဆိုကြမ်းပြင်မှကုန်းထ လိုက်စဉ် စောက်ပတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးကဖင်နှစ်ခြမ်းကြားမှနောက်သို့ပြူးထွက်လာသည်ကိုမာဒင် ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်မိပြန်လေရာ ဆတ်ခနဲ မအုံးကြည်ခါးကိုဖက်၍သူ့လီးကြီးဖြင့်စောက်ပတ်ထဲ တေ့သွင်းကာဆောင်သွင်းလိုက်ပြန်ပါသည်။

‘မြွတ် ဘွတ်’

‘အာ လွန်ပြီကွယ် အင်း အင်း အင်း’ မအုံးကြည်လေးဘက်ထောက်အနေအထား၊မအီမသာ ပြောလိုက်သော်လည်းလီးတန်ကြီးကစောက်ခေါင်းထဲ ဇီကနဲ ထိုးဝင်လာပြန်သောအခါ၊ စိတ်များက ထ လာရပြန်သည်။

ဒါကလဲမအုံးကြည်တို့မိန်းမသားများအမူအကျင့်ပဲဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။စိတ်ပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ အားနှင့်အင်နှင့်မာကျောခက်ထန်စွာထိုးထည့်လိုက်သောလီးတန်ကြီးက စောက်ခေါင်းထဲသို့ထိထိမိမိဝင်လာပြီဆိုလျှင် ခံချင်စိတ်ကအလိုလိုပေါ်ထွက်လာစမြဲပဲဖြစ်ပါသည်။

‘တော်တော့ကွယ် တော်ကြာနှင့်အစ်ကိုပြန်လာတော့မှ မိသွားရင် ခက်ကုန်မယ်’

‘မိသွားတော့လဲ ဘာဖြစ်လဲ မမကို ကျွန်တော်ကယူလိုက်မှာပေါ့ အင် အင် အင်’ မာဒင်က အရူးအမဲသားကျွေးမိသလိုပင်မရပ်မနားပွဲဆက်နေပြန်သည်မို့ မအုံးကြည်ချော့ရသည်။

‘နောက်နေ့တွေအများကြီးကျန်သေးတာပဲကွယ်နော်’

‘တကယ်နော် အခုလိုကုန်းပေးရမယ်’

‘အေးပါ ကုန်းပါမယ်စောက်ပတ်ကိုလိုးလို့အားမရသေးရင် ဖင်စအိုကိုပါလုပ်သိလား ကဲ မှတ်ထား’ ပြောပြောဆိုဆို မအုံးကြည်ကလေးဘက်ကုန်းနေရာမှ ထရပ်လိုက်ရာ မာဒင်လီးကြီးမှာမဆံ့တင် တန်းလန်းကြီးကျွတ်ထွက်လာပြီး ငေါက်ခနဲ ငေါက်ကနဲ ဒေါသကြီးနေပြန်သေးသည်။

‘တကယ် နော် ဖင်ကိုပါလိုးမှာ’

‘လိုးပါ လိုးပါ ကိုယ်တော်ရယ် အခုလဲ ပါးစပ်ကိုပါ လိုးပြီးပြီ မိုလား ဟွန်း’ မအုံးကြည်၏ ရွဲ့တဲ့တဲ့ အမူအယာလေးကကိုကြည့်ကာ မာဒင်မှာ မချင်မရဲကြီးဖြစ်လာပြီး။မအုံးကြည်ကိုတအား ဆွဲဖက်ရင်း၊ စောက်မွှေးများကိုလက်နှင့်ပွတ်ပေးရင်း စိုးရိမ်စွာ တီးတိုးပြောလိုက်၏။

‘အမြဲတန်းလိုးနေပရစေ မမရယ်နော်’

‘လိုးပါမောင်လေးရယ် မမ စောက်ပတ်ဟာ မောင်လေးလီးကြီးအတွက်ဆို အမြဲခံဘို့အသင့်ပါကွယ်’

‘ချစ်စရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ မမရယ်’ မာဒင်ကဝမ်းသာအားရကြီးရေရွတ်ကာမအုံးကြည် နှုတ်ခမ်းကို သူ့နှုတ်ခမ်းဖြင့် စုပ်မည်ပြု၏။

‘ဟဲ နေစမ်း ပါးစပ်ထဲမှာ ဘာလဲ’

‘ဟင် ပါးစပ်ထဲ မှာဘာတွေ့လို့လဲ မမရယ်’

‘အော် ဟာ အင်း’ မအုံးကြည်ကဘာမှထပ်မပြောပဲ မာဒင်၏ပါးစပ်ဒေါင်တွင်ညှပ်နေသော ကောက်ကွေးနေသည့်အမွှေးလေးတစ်ချောင်းကို လက်ညှိုးနှင့်လက်မလေးဖြင့်ညှပ်ခါ မာဒင်မျက်နှာ ရှေ့သို့ ပြုံးပြုံးလေးလုပ်ရင်းယူပြ၏။

‘အမွှေး တွေ့လား’

‘ဘာအမွှေးလဲ ဟင်’

‘ကြည့် မသိဘူးလား အခုနုသူပဲမမကိုဘာဂျာမူတ်သေးတယ်မို့လား ခစ် ခစ် ခစ် အဲဒါမမရဲ့ စောက်မွှေးပေါ့ ခစ် ခစ် ခစ်’

နှစ်ယောက်သားတင်းတင်းကြီးဖက်၍ အဝတ်မဲ့သောအောက်ပိုင်းနှစ်ခုပူးကပ်ပွတ်သပ်ရင်း။
နှုတ်ခမ်းအစုံမှာ ပြုတ်ခနဲ စုပ်မိသွားကြလေသည်။